

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 243/2025-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľu a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného Mgr. Miroslavou Ficovou, advokátkou, Mierové námestie 24, Nová Dubnica, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 58Ek/2654/2023 z 13. februára 2025 a postupu jemu predchádzajúcemu takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi a práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu spočívajúcim v odňatí veci sp. zn. 58Ek/2654/2023 zákonnej sudkyňi a jej prerozdelení a pridelení inej sudkyňi a uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a zaviazal ho na náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Ústavná sťažnosť bola podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh“) pridelená štvrtému senátu ústavného súdu. Sudca štvrtého senátu Rastislav Kaššák oznámil predsedovi ústavného súdu dôvody možného vylúčenia podľa § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) a uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 224/2025-6 z 27. marca 2025 bol vylúčený z konania a rozhodovania v tejto veci. V súlade s čl. III ods. 2 písm. b) a c) rozvrhu zastupuje vylúčeného sudcu člen tretieho senátu Martin Vernarský.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresnému súdu bol 21. novembra 2023 doručený návrh oprávnenej, ktorým sa domáha od sťažovateľa ako povinného vymoženía nepeňažnej povinnosti doručiť oprávnenej vlastnoručne podpísané ospravedlnenie a peňažného nároku vo výške 70 000 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 9C/16/2017-157 zo 7. júna 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/95/2021 z 28. júna 2023. Vec bola pridelená na rozhodnutie do súdneho registra 58Ek sudkyňi okresného súdu JUDr. Svetlane Novysedlákovej. Podľa potvrdenia o generovaní náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky z 25. novembra 2023 o 19:50:20 h bola JUDr. Svetlana Novysedláková vybraná z 8 sudcov okresného súdu výberom, ktorý sa uskutočnil z celkového počtu 63 spisov v pomere 7 spisov na každého sudcu.

4. Okresný súd poveril 18. januára 2024 vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Júliusa Petíka (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 131EX 36/24. Sťažovateľ podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol poverenému súdnemu exekútorovi doručený 18. júna 2024. Okresný súd návrh zamietol uznesením vyššieho súdneho úradníka sp. zn. 58Ek/2654/2023 z 27. augusta 2024, proti ktorému podal sťažovateľ 23. septembra 2024 sťažnosť.

5. Sťažovateľ sa dozvedel, že v jeho veci došlo 4. septembra 2024 o 2:03:23 h k zmene zákonného sudcu jej pridelením na ďalšie prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Janke Boroškovej. Tejto zmene zákonného sudcu predchádzalo vydanie opatrenia predsedu okresného súdu sp. zn. 1 SprR 181/24 z 22. augusta 2024, ktorého dôvodom bola zmena obsadenia okresného súdu sudcami. Táto zmena spočívala v preložení sudkyne Janky Boroškovej z Krajského súdu v Banskej Bystrici na okresný súd, na ktorom bola zaradená na exekučné oddelenie (uznesenie Súdnej rady Slovenskej republiky č. 274/2024 z 15. augusta 2024). V zmysle opatrenia z 22. augusta 2024 boli všetky veci napadnuté v súdnom registri 58Ek JUDr. Svetlane Novysedlákovej prerozdelené v pomere 99 % do súdneho registra 58Ek Janke Boroškovej a v pomere 1 % do súdneho registra 78Ek sudcovi JUDr. Danielovi Ivankovi, PhD.

6. Sťažovateľ podal 11. septembra 2024 na informačnom centre okresného súdu žiadosť o preverenie pridelenia exekučnej veci zákonnému sudcovi podľa § 139e ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy v znení neskorších predpisov. Okresný súd doručil 26. októbra 2024 sťažovateľovi potvrdenie z 11. októbra 2024, v ktorom sa konštatovalo, že 4. septembra 2024 bola vykonaná výnimka pre spis sp. zn. 58Ek/2654/2023. Z uvedeného potvrdenia ďalšie skutočnosti svedčiace o zákonnosti pridelenia exekučnej veci JUDr. Janke Boroškovej nevyplývajú. Rovnako tak z potvrdenia nevyplývajú ani skutočnosti svedčiace o zákonnosti zvoleného spôsobu prerozdelenia exekučnej veci, t. j. také skutočnosti, ktoré by jasne a dostatočne odôvodnili zvolený pomer 99 k 1.

7. Sťažovateľ v záujme ochrany svojich práv inicioval už 4. októbra 2024 konanie pred ústavným súdom ústavnou sťažnosťou, ktorá bola uznesením č. k. IV. ÚS 2/2025-20 zo 14. januára 2025

odmietnutá ako neprípustná z dôvodu predčasnosti jej podania ešte pred rozhodnutím o sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka.

8. O sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 58Ek/2654/2023 z 13. februára 2025, a to sudkyňou JUDr. Jankou Boroškovou, ktorú z dôvodu dlhodobej neprítomnosti nepresahujúcej šesť týždňov zastupoval sudca JUDr. Daniel Ivanko, PhD. Podľa rozvrhu práce okresného súdu na rok 2025 v znení jeho dodatku č. 2 zastupoval sudca okresného súdu JUDr. Daniel Ivanko, PhD., sudkyňu JUDr. Janku Boroškovú ako zastupujúci v 1. rade. Napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené a nadobudlo právoplatnosť 28. februára 2025.

9. Sťažovateľ pre úplnosť uviedol, že po vydaní napadnutého uznesenia došlo v jeho exekučnej veci k ďalšej zmene sudcu na základe opatrenia predsedu súdu sp. zn. 1SprR/28/2025 z 20. februára 2025 s účinnosťou od 21. februára 2025 (ďalej aj „opatrenie 2“) z dôvodu predpokladu dlhodobej neprítomnosti sudkyne JUDr. Janky Boroškovej v trvaní presahujúcom šesť týždňov. Uvedeným opatrením 2 boli odňaté všetky veci pridelené JUDr. Janke Boroškovej a boli prerozdelené pomerom 99 k 1 do súdneho registra 58Ek Svetlane Novyzedlákovej a do súdneho registra 80Ek sudcovi JUDr. Danielovi Ivankovi, PhD. V nadväznosti na opatrenie 2 sa 24. februára 2025 sťažovateľ dozvedel, že došlo opätovne k zmene sudcu a jeho vec bola pridelená na jej ďalšie prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Svetlane Novyzedlákovej, ktorá bola náhodným výberom vybraná z dvoch sudcov (ona a JUDr. Daniel Ivanko, PhD.) v pomere 99:1.

II.

Argumentácia sťažovateľa

10. Sťažovateľ proti napadnutému uzneseniu namieta:

a) Vo veci došlo k porušeniu jeho práva na zákonného sudcu a práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi, pretože v konaní pred okresným súdom boli porušené pravidlá a zásady prerozdeľovania vecí. V tejto súvislosti rozporuje prerozdelenie vecí uskutočnené z dôvodu zmeny obsadenosti okresného súdu sudcami opatrením z 22. augusta 2024, t. j. po tom, čo na okresný súd z krajského súdu prišla sudkyňa Janka Borošková. Jeho vec bola pridelená tejto sudkyňi spôsobom vykazujúcim znaky nesplnenia podmienok „náhodného výberu“ s ohľadom na pomer prerozdeľovania 99:1.

b) Sudkyňa Janka Borošková v čase prvotného pridelenia veci sťažovateľa sudkyňi Svetlane Novyzedlákovej nebola sudkyňou okresného súdu. Vzhľadom na to, že o jej preložení na okresný súd rozhodovala aj oprávnená v postavení podpredsedníčky Súdnej rady Slovenskej republiky, vzniká pochybnosť, či táto sudkyňa môže byť zákonnou sudkyňou v tejto veci.

c) Pravidlá, ktorými sa proces odňatia a prerozdelenia exekučnej veci riadil, nevyplývajú ani zo zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), ani z rozvrhu práce 2024 v znení dodatku č. 9 a v konečnom dôsledku nevyplývajú ani z opatrenia z 22. augusta 2024, v ktorého odôvodnení je ako dôvod opatrenia uvedená výlučne len zmena v obsadení súdu sudcami. Uvedené odôvodnenie však neobsahuje vysvetlenie, z akého dôvodu sa prerozdeľovali práve veci sudkyne Svetlany Novyzedlákovej zaradené do súdneho registra 58Ek, prečo bol výber uskutočnený iba z dvoch sudcov okresného súdu, z akého dôvodu bol k Janke Boroškovej vybratý do výberu ako druhý sudca JUDr. Daniel Ivanko, PhD., prečo sa do výberu zaradili iba dva súdne registre menovaných

sudcov a prečo sa výber uskutočnil v pomere 99:1. Z rovnakých dôvodov spochybňuje sťažovateľ aj druhú zmenu sudcu na základe opatrenia predsedu súdu sp. zn. 1SprR/28/2025 z 20. februára 2025.

d) Nesprávny a ústavne nekonformný postup okresného súdu vyústil do vydania meritórneho rozhodnutia o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka nezákonným sudcom, teda do vydania nezákonného napadnutého uznesenia sudcu, čo zakladá porušenie práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces.

e) K odňatiu veci zákonnej sudkyňi došlo opatrením z 22. augusta 2024 vydaným predsedom okresného súdu, ktorý je v blízkom vzťahu s oprávnenou. Predseda okresného súdu sa totiž ako bývalý prezident organizácie označenej ako Združenie sudcov Slovenska stretáva s oprávnenou (žalobkyňou), ktorá je viceprezidentkou tejto organizácie. O tom svedčí aj informácia z webového sídla uvedenej organizácie, čo porušuje zásadu rovnosti zbraní a teóriu zdania.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie označených práv napadnutým uznesením okresného súdu o zamietnutí sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktorým zamietol jeho návrh na zastavenie exekúcie, v dôsledku jeho vydania nezákonným sudcom.

12. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde, kde skúmal, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Nútený výkon vykonateľného rozhodnutia súdu sa považuje za integrálnu súčasť „súdnej ochrany“ v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy. Právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 ústavy sa nekončí vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnuté vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (I. ÚS 18/2000).

14. Skôr ako sa ústavný súd bude zaoberať podstatou argumentácie sťažovateľa obsiahnutou v jeho ústavnej sťažnosti, považuje za potrebné zdôrazniť, že ho nemožno považovať za ďalšiu „superrevíziu“ inštanciu v systéme justície. Ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) stojí ústavný súd mimo sústavy všeobecných súdov, a preto nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať skutkové a právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, s výnimkou ich arbitrárnosti alebo zjavnej neodôvodnenosti majúcej za následok porušenie základného práva alebo slobody.

15. V zmysle § 3 ods. 3 zákona o súdoch zákonným sudcom je ten sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4. Podľa § 3 ods. 4 zákona o súdoch zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

16. Sťažovateľ nenamieta, že by prvotné pridelenie jeho veci bolo v rozpore s požiadavkami pridelenia veci zákonnému sudcovi. Prioritne namieta porušenie označených práv až v dôsledku

tvrdeného nezákonného pridelenia jeho spisu inému ako zákonnému sudcovi opatrením z 22. augusta 2024. V tejto súvislosti namieta jeho nedostatočné odôvodnenie opatrenia a jeho vydanie predsedom súdu, ktorý údajne spolupracuje s oprávnenou v rámci sudcovskej organizácie. Spochybňuje aj nezaujatosť novo určenej sudkyne Janky Boroškovej, pretože o jej pridelení na okresný súd z krajského súdu rozhodovala oprávnená.

17. Ústavný súd sa oboznámil s obsahom napadnutého uznesenia, ktoré preskúmal, prihliadajúc na sťažovateľovu argumentáciu namietajúcu otázku zákonného sudcu. Okresný súd sa k rovnakej argumentácii sťažovateľa vyjadril v bode 13 napadnutého uznesenia. Odkázal na § 51 ods. 4 zákona o súdoch, ktorý špecifikuje jednotlivé zákonné dôvody prerozdelenia už pridelených spisov, a uviedol, že dôvodom, pre ktorý došlo k zmene zákonnej sudkyne JUDr. Svetlany Novyzedlákovej, boli zmeny v obsadení súdu sudcami. Vzhľadom na veľkosť tohto súdu (približne 50 sudcov), ako aj jeho širokú kauzálnu príslušnosť dochádza v priebehu kalendárneho roka prirodzene k viacerým personálnym zmenám sudcov z rôznych dôvodov. Následne zdôraznil, že aj tieto zmeny sa vykonávajú pridelením pomocou technických prostriedkov a náhodným výberom, rovnako ako v preskúmvanej veci.

18. V súvislosti s pomerom prerozdelenia vecí percentuálne okresný súd poukázal na to, že v číselnom vyjadrení bolo prerozdeľovaných 12121 spisov, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením sťažovateľa, že jeho vec by bola s najväčšou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou pridelená JUDr. Janke Boroškovej. Na okresnom súde je približne 750-tisíc živých exekučných vecí, ktoré sú pridelené 9 sudcom exekučného oddelenia do 61 súdnych registrov. Vzhľadom na množstvo zmien (od 1. januára 2018 až do 31. decembra 2024 došlo spolu k 29 zmenám v obsadení tohto oddelenia) je nereálne vytvárať „novému“ sudcovi „nové“ senáty a pridelať mu len „nový“ nápad, pretože by tým nebolo zachované rovnomerné zaťaženie sudcov exekučného oddelenia. Z uvedených dôvodov nie je možné ani prerozdeľovať nanovo všetky „živé“ spisy. Následne poukázal na to, že zo zákona nevyplýva právo na nemennosť zákonného sudcu, čo potvrdzuje aj judikatúra ústavného súdu, na ktorú poukázal (III. ÚS 16/2000, II. ÚS 15/1996), ako aj § 51 ods. 7 zákona o súdoch.

19. Podľa ústavného súdu okresný súd poskytol jasné, logické a konzistentné odôvodnenie k námietke sťažovateľa, že v jeho veci rozhodoval nezákonný sudca. Je potrebné vychádzať z toho, že samotný zákon o súdoch predpokladá, že v priebehu konania môže dochádzať k zmene v osobe sudcu, ktorý má o veci konať a rozhodovať. Ak je takáto zmena vykonaná v súlade so zákonom a na jeho základe vydaným rozvrhom práce, považuje sa aj tento iný sudca za sudcu zákonného. Zákonné podmienky prerozdelenia už pridelených vecí a s tým súvisiacej zmeny v osobe zákonného sudcu upravuje § 51 ods. 4 zákona o súdoch. Dôvodom prerozdelenia môžu byť aj zmeny v obsadení súdu sudcami, čím bolo odôvodnené aj prijatie opatrenia predsedu súdu z 22. augusta 2024. Zákon vyžaduje, aby pri prerozdeľovaní pridelených spisov bol použitý náhodný výber pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom. Podmienka náhodného výberu je zachovaná vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov (§ 51 ods. 2 zákona o súdoch). Výber konkrétnych sudcov, medzi ktorých sa veci prerozdelia, ako aj voľba pomeru pridelenia je ponechaná na úvahe predsedovi súdu, ktorý aj týmito opatreniami realizuje svoje riadiace právomoci. Ústavný súd považuje v tejto súvislosti za významné, že pri počte prerozdeľovaných vecí ani pomer 99:1 nevytvoril situáciu, keď by bola konkrétna vec odňatá a pridelená *ad hoc*

konkrétne inému sudcovi. Ústavný súd tak považuje prezentované odôvodnenie za dostatočné na eliminovanie pochybností o zákonnom priebehu procesu zmeny sudcu vo veci sťažovateľa.

20. Námietku o údajnom blízkom vzťahu predsedu súdu s oprávnenou, ktorá má spochybníť legitimitu vydaného opatrenia, sťažovateľ odôvodnil len odkazom na internetovú stránku Združenia sudcov Slovenska bez označenia akejkoľvek konkrétnej okolnosti potvrdzujúcej jeho domnienku.

21. Nezákonnosť rozhodovania sudcu JUDr. Daniela Ivanku, PhD., sťažovateľ vyvodzoval výlučne z predpokladu nezákonného pridelenia jeho spisu sudkyňi JUDr. Janke Boroškovej, ktorú uvedený sudca podľa rozvrhu práce zastupoval. S prihliadnutím na to ústavný súd aj túto námietku sťažovateľa posúdil ako právne irelevantnú. Pre úplnosť ústavný súd poznamenáva, že sťažovateľ nerozporuje splnenie zákonných predpokladov na pridelenie veci sudcovi JUDr. Danielovi Ivankovi, PhD., ktorý bol v rozvrhu práce okresného súdu na rok 2025 určený ako prvý zastupujúci sudca zákonnej sudkyne v tejto veci. Ústavný súd len pre úplnosť dodáva, že oprávnenie zastupujúceho sudcu konať a rozhodovať má zákonnú oporu v § 51 ods. 7 zákona o súdoch. Procesný postup rozhodovania zastupujúcim sudcom počas práceneschopnosti novourčenej zákonnej sudkyne odzrkadľuje rešpektovanie oprávneného záujmu účastníkov konania na prerokovaní veci bez zbytočných prietáhov zo strany okresného súdu, a preto ním nemohlo dôjsť k porušeniu práva na zákonného sudcu (obdobne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/151/2023 z 28. novembra 2024).

22. Vo vzťahu k námietke nedostatočného odôvodnenia rozvrhu práce na rok 2024 je potrebné uviesť, že ide o akt riadenia predsedu súdu, to znamená, že nejde o individuálny správny akt, na ktorý sa vzťahujú požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (podrobnejšie v uznesení sp. zn. IV. ÚS 2/2025 zo 14. januára 2025).

23. Ústavný súd na záver uvádza, že sťažovateľ svojou argumentáciou obsahovo namietajúcou výlučne zákonného sudcu vymedzil priestor, v ktorom mohol ústavný súd (viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu podľa § 45 zákona o ústavnom súde) posudzovať ústavnú akceptovateľnosť napadnutého uznesenia. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom okresného súdu nestotožňuje, nestačí na prijatie záveru o arbitrárnosti napadnutého uznesenia, pretože právo na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom. Medzi napadnutým uznesením a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Ústavný súd, vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov, odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu